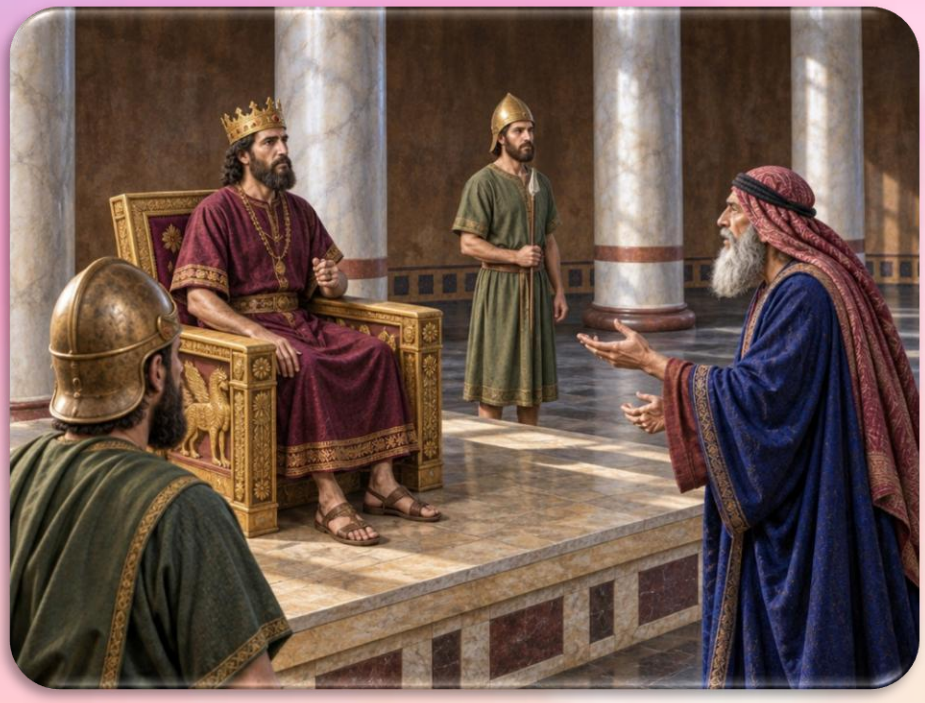
สิทธิอำนาจและความสำคัญของการเผยพระวจนะ

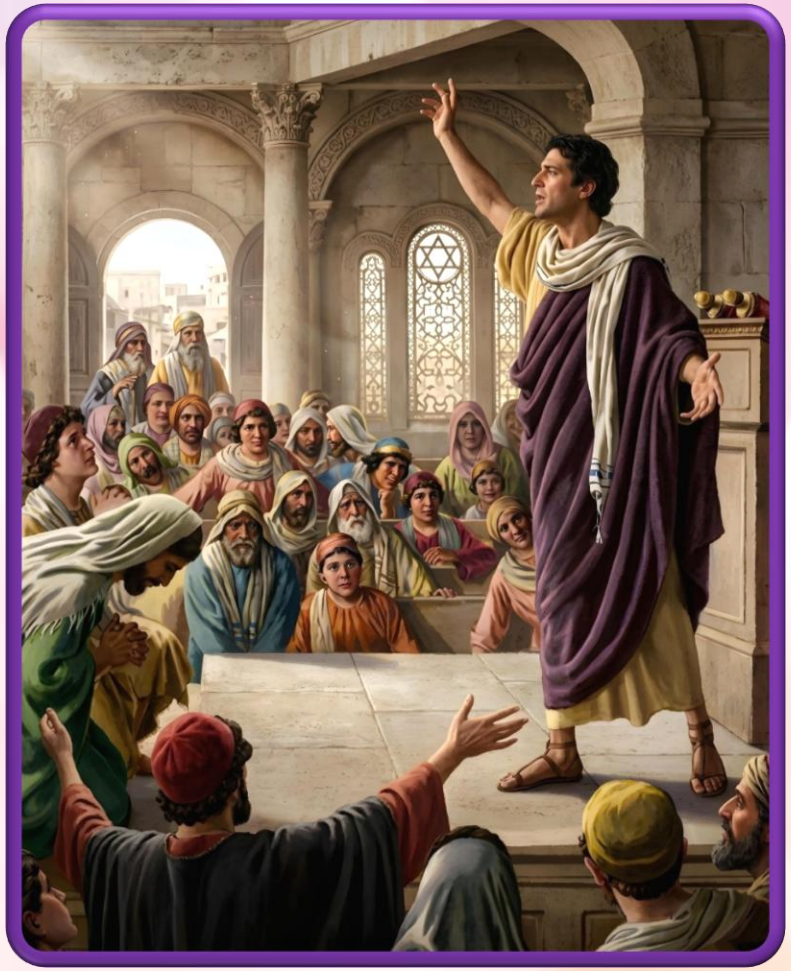
Lesson 10 for December 5, 2026

"เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิตและทรงพลานุภาพอยู่เสมอ และคมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ
แทงทะลุกระทั่งแยกจิตและวิญญาณ ทั้งข้อกระดูกและไขในกระดูก
และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย"
(ฮิบรู 4:12)

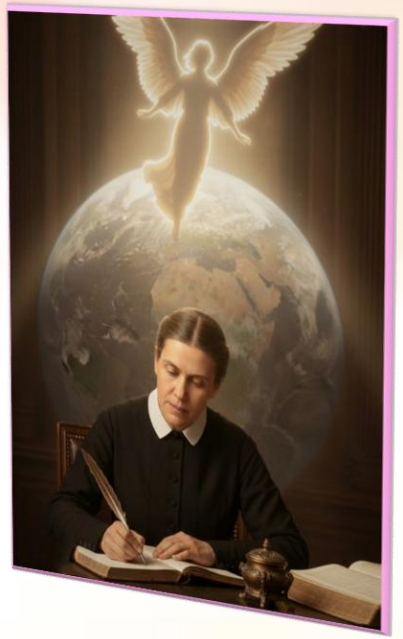
ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเหล่าผู้เผยพระวจนะมีบทบาทสำคัญเพียงใดต่อการพัฒนาและการเติบโตของประชากรของพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา

พวกเขาได้รับมอบอำนาจจากพระเจ้าเพื่อปรับเส้นทางของชนชาติอิสราเอลให้ตรง และในเวลาต่อมา ก็มีบทบาทในการชี้นำการพัฒนาของคริสตจักรในช่วงเริ่มต้น

แล้วข่าวสารจากเหล่าผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณยังคงมีความสำคัญในปัจจุบันหรือไม่? คริสตจักรจำเป็นต้องมีผู้เผยพระวจนะคนใหม่ๆ เพื่อช่วยเหลือในช่วงวาระสุดท้ายนี้หรือไม่?

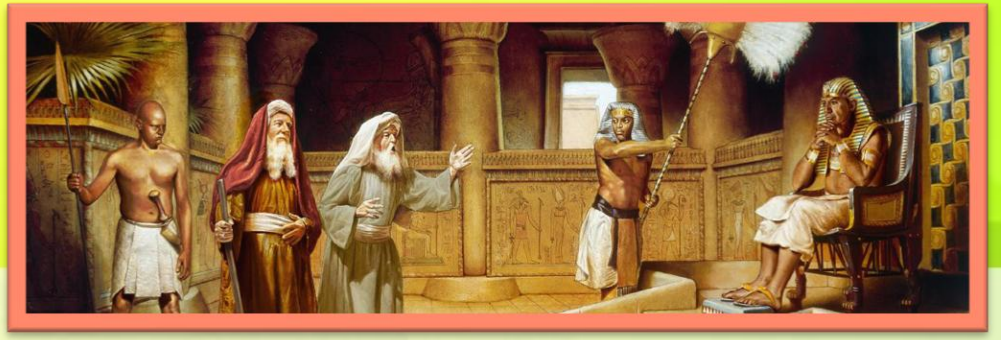
- ที่มาของสิทธิอำนาจ:
  - สิทธิอำนาจจากพระเจ้า
  - สิทธิอำนาจจากพระเยซู
  - สิทธิอำนาจจากพระคัมภีร์
- ความสำคัญของผู้เผยพระวจนะ:
  - ความสำคัญในคริสตจักร
  - ความสำคัญของผู้เผยพระวจนะที่ไม่ได้อยู่ในสารบบพระคัมภีร์

ที่มาของสิทธิอำนาจ

สิทธิอำนาจจากพระเจ้า

"เขาจะเป็นผู้พูดกับประชาชนแทนเจ้า เขาจะเป็นปากแทนเจ้า และเจ้าจะเป็นดังพระเจ้าสำหรับเขา" (อพยพ 4:16)

ในช่วงปีแรก ๆ ของชีวิต โมเสสได้รับการสั่งสอนเกี่ยวกับวิถีทางของพระเจ้าจากมารดาของเขา (อพยพ 2:8-10)

จนกระทั่งอายุ 40 ปี เขาได้รับการฝึกฝนด้านวัฒนธรรม การเมือง และการทหารในราชสำนักของฟาโรห์

เขาใช้เวลาอีก 40 ปีต่อมาในถิ่นทุรกันดาร โดยเรียนรู้จากพระเจ้าท่ามกลางวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแบบคนเลี้ยงสัตว์

เมื่อพระเจ้าทรงเห็นว่าโมเสสพร้อมแล้ว พระองค์จึงทรงส่งเขาไปในฐานะผู้เผยพระวจนะเพื่อกล่าวถ้อยคำแก่ชนชาติอิสราเอลและฟาโรห์ (อพยพ 3:1-2, 10)

เนื่องจากโมเสสรู้สึกว่าตนไม่สามารถพูดกับประชาชนโดยตรงได้ โมเสสจึงทรงแต่งตั้งอาโรนให้เป็น "ผู้เผยพระวจนะ" พูดแทนเขา (อพยพ 4:14-16) นี่เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยของพระเจ้าผ่านทางผู้เผยพระวจนะนั้นเป็นอย่างไร:

โมเสส	พูดกับอาโรน	อาโรนเป็นผู้นำข่าวสารไปแจ้งแก่ประชาชน
พระเจ้า	พูดกับผู้เผยพระวจนะ	ผู้เผยพระวจนะเป็นผู้นำข่าวสารไปแจ้งแก่ประชาชน

ใครเป็นผู้มอบสิทธิอำนาจให้กับข่าวสารนั้น โมเสสหรืออาโรน?

ใครเป็นผู้มอบสิทธิอำนาจให้กับข่าวสารนั้น พระเจ้าหรือผู้เผยพระวจนะ?

สิทธิอำนาจจากพระเยซู

"เขาก็อัศจรรย์ใจด้วยคำสอนของพระองค์ เพราะพระดำรัสของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ" (ลูกา 4:32)

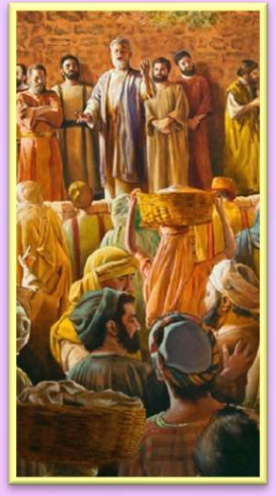

ทุกคนต่างตระหนักว่าพระเยซูทรงตรัสด้วยสิทธิอำนาจ แม้แต่เหล่าศัตรูของพระองค์ก็ตาม (ลูกา 4:32) เมื่อพวกเขาพยายามหาทางจับผิดพระองค์ด้วยการทูลถามว่าใครเป็นผู้มอบสิทธิอำนาจนั้นให้ พระองค์ก็ทรงปฏิเสธที่จะตอบ (มัทธิว 21:23-27)

แต่เราทราบคำตอบนั้น พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจในฐานะพระผู้สร้างและพระผู้ช่วยให้รอด (ยอห์น 1:3; โรม 3:24)

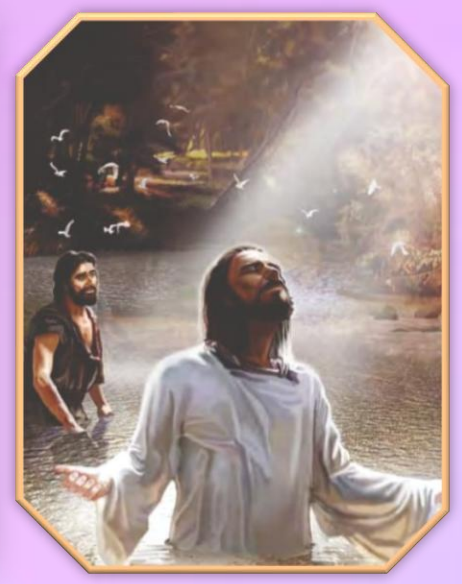
อย่างไรก็ตาม สิทธิอำนาจที่พระองค์ทรงแสดงออกมาในระหว่างการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์นั้น มาจากพระบิดาโดยตรง (ยอห์น 17:1-2)

สิทธิอำนาจของพระเยซูประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง ซึ่งบางส่วนพระองค์ได้ประทานแก่เหล่าสาวกของพระองค์ด้วย?

- การสอน (ลูกา 4:32)
- การอภัยบาป (มาระโก 2:10-11)
- การขับไล่ผีปีศาจ (ลูกา 4:36)
- ล่วงรู้ความคิดของผู้อื่น (ยอห์น 2:24-25)
- การตัดสิน (ยอห์น 5:27)
- ประทานชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 17:2)

สิทธิอำนาจจากพระคัมภีร์

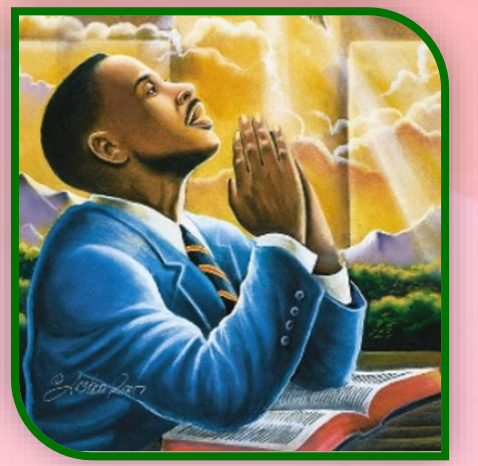
"พระดำรัสทุกคำของพระเจ้าพิสูจน์แล้วว่าจริง" (สุภาษิต 30:5a)

ในฐานะที่เป็นพระวจนะของพระเจ้าซึ่งถ่ายทอดผ่านทางเหล่าผู้เผยพระวจนะ พระคัมภีร์จึงเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจทั้งสิ้นของพระเจ้า

- พระคัมภีร์บอกให้เรารู้ว่าเรามาจากไหนและกำลังจะมุ่งหน้าไปที่ใด
- เป็นช่องทางที่พระเจ้าทรงใช้สื่อสารกับเรา
- เปิดเผยให้เราเห็นถึงพระลักษณะและพระประสงค์ของพระเจ้า
- สอนให้เราเข้าใจถึงจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์สำหรับชีวิตของเรา
- บรรจุไว้ด้วยความจริง
- ช่วยให้เราตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง
- เป็นรากฐานของโลกทัศน์แบบคริสเตียน
- เป็นบรรทัดฐานแห่งความเชื่อที่ใช้เป็นรากฐานสำหรับหลักข้อเชื่อทั้งปวง

การอ่านพระคัมภีร์โดยมีเจตนาเพื่อล้อเลียน เพื่อเสาะหาข้อบกพร่อง หรือจับผิดว่าขาดความถูกต้องแม่นยำทางวิทยาศาสตร์ หรือพยายามปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับแนวคิดของตนเองนั้น ย่อมส่งผลไม่ต่างจากการเพิกเฉยต่อพระคัมภีร์ การไม่สละเวลาศึกษา หรือการไม่นำคำสอนไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ซึ่งผลที่ตามมาคือการสูญเสียชีวิตนิรันดร์

ทว่าสำหรับผู้ที่เต็มใจยอมรับข่าวสารของพระองค์ พระคัมภีร์มีฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงจิตใจของเราและมอบชีวิตนิรันดร์ให้แก่เราได้ (ฮีบรู 4:12; 1 เปโตร 1:23-25)

ความสำคัญของ
ผู้เผยพระวจนะ

ความสำคัญในคริสตจักร

"พระยาห์เวห์ทรงนำคนอิสราเอลขึ้นมาจากอียิปต์ โดยผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง พระองค์ทรงรักษาเขาไว้โดยผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง" (โฮเชยา 12:13 NIV)

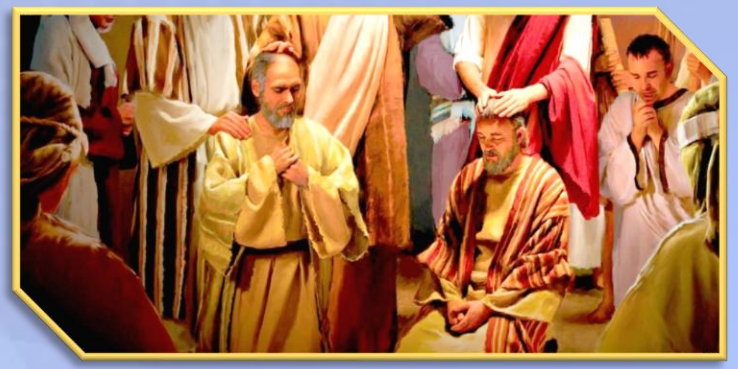

โฮเชยาเน้นย้ำถึงบทบาทของของประทานแห่งการเผยพระวจนะที่ประทานแก่โมเสส (โฮเชยา 12:13) ด้วยของประทานนี้เอง โมเสสจึงสามารถนำอิสราเอลออกจากอียิปต์ นำทางพวกเขาตลอดการเดินทางไปยังคานาอัน แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งจัดระเบียบประชากรทั้งในด้านการเมืองและศาสนา

หลังจากยุคของโมเสส พระเจ้ายังคงใช้ของประทานแห่งการเผยพระวจนะผ่านทางผู้เผยพระวจนะคนอื่น ๆ เช่น เดโบราห์และยาฮาซีเอล เพื่อนำทางอิสราเอล แก้ไขปัญหา และจัดระเบียบทั้งในด้านการเมืองและศาสนา ตัวอย่างเช่น เอลีชาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรบทางทหาร ซึ่งนำไปสู่การสร้างสันติภาพระหว่างอิสราเอลกับซีเรีย

ในพันธสัญญาใหม่ ผู้เผยพระวจนะยังมีบทบาทสำคัญในการจัดระเบียบและการเติบโตของคริสตจักร (กิจการ 13:1-3)

ในปัจจุบัน พระเจ้ายังคงใช้ของประทานแห่งการเผยพระวจนะเพื่อนำทางคริสตจักรของพระองค์ในช่วงวาระสุดท้ายนี้

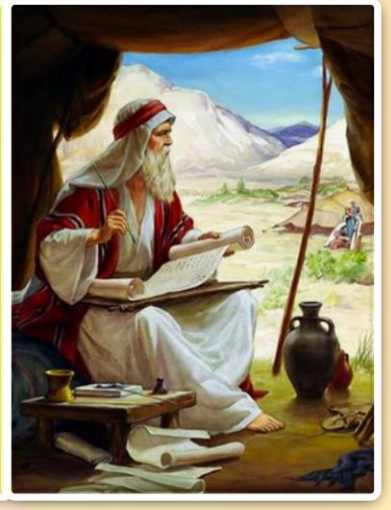

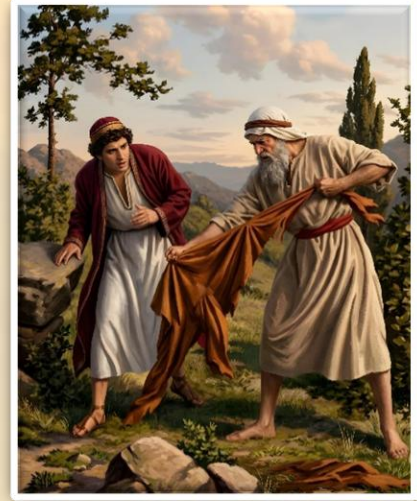
ความสำคัญของผู้เผยพระวจนะที่ไม่อยู่ในสารบบของพระคัมภีร์

"ส่วนพระราชกิจอื่นๆ ของซาโลมอน ตั้งแต่ต้นจนจบได้บันทึกไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ของนาธันผู้เผยพระวจนะ และในคำเผยพระวจนะของอาหิยาห์ชาวชีโลห์ รวมทั้งในนิมิตของอิดโดผู้ทำนายเกี่ยวกับเยโรโบอัมบุตรเนบัทไม่ใช่หรือ?" (2 พงศาวดาร 9:29)

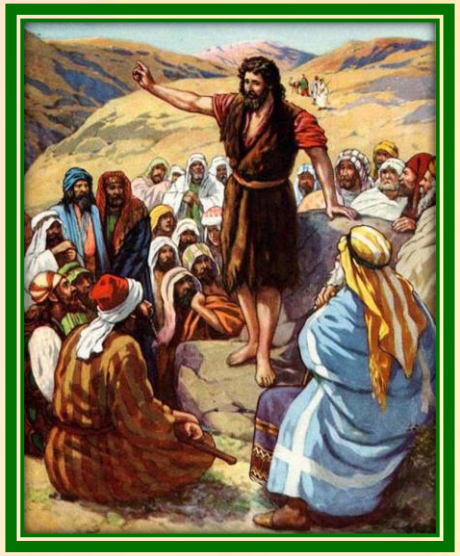
CANONICAL PROPHET

ผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการยอมรับในพระคัมภีร์ คือผู้ที่เขียนหนังสือในพระคัมภีร์ (เช่น โมเสส) ต่างจากผู้เผยพระวจนะเหล่านี้ ข้อความของผู้เผยพระวจนะที่ไม่ได้รับการยอมรับนั้น เราจะรู้จักได้ก็ต่อเมื่อคำพูดของพวกเขาถูกบันทึกไว้โดยผู้อื่นเท่านั้น ผู้เผยพระวจนะบางคนเหล่านี้ก็เขียนหนังสือเช่นกัน แต่หนังสือเหล่านั้นไม่ได้ถูกเพิ่มเข้าไปในพระคัมภีร์ (2 พงศาวดาร 9:29)

NON-CANONICAL PROPHET

อย่างไรก็ตาม อำนาจและความสำคัญของข้อความของพระเจ้าที่ถ่ายทอดโดยผู้เผยพระวจนะที่ไม่ได้รับการยอมรับนั้น เท่ากับของผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการยอมรับ (ลูกา 7:28 ผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็ไม่ได้อยู่ในพระคัมภีร์)

พระคัมภีร์ระบุว่าจะมีผู้เผยพระวจนะต่อไปจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา (โยเอล 2:28-32; เอเฟซัส 4:11-16) ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้ไม่สามารถได้รับการยอมรับในพระคัมภีร์ได้ เพราะพระคัมภีร์ได้ถูกปิดไปแล้ว แต่ถึงกระนั้นอำนาจของพวกเขาก็ไม่ได้ลดลงไป

“เหล่าบรรพชน ผู้เผยพระวจนะ และอัครทูต ต่างกล่าวถ้อยคำโดยได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขากล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าสิ่งที่ตนพูดนั้นไม่ได้มาจากอำนาจของตนเอง และไม่ได้กล่าวในนามของตนเอง พวกเขาไม่ปรารถนาให้ผู้ใดมอบเกียรติแก่พวกเขา หรือมองว่าพวกเขาเป็นต้นกำเนิดของสิ่งใดก็ตามที่อาจนำมาซึ่งการอวดอ้างได้ พวกเขาหวงแหนพระเกียรติของพระเจ้า ผู้ซึ่งสมควรได้รับคำสรรเสริญทั้งสิ้น พวกเขายืนยันว่าความสามารถและข่าวสารที่พวกเขานำมานั้น ได้รับมอบมาในฐานะตัวแทนแห่งอำนาจของพระเจ้า โดยมีพระเจ้าทรงเป็นแหล่งอำนาจและเป็นผู้ประทานความเพียงพอให้แก่พวกเขา”

EGW (To Be Like Jesus, July 30)

ภาคผนวก: สิทธิอำนาจและความสำคัญของ เอลเลน จี ไวท์

เอลเลน จี. ไวท์ (**Ellen G. White**) จัดอยู่ในกลุ่มผู้เผยพระวจนะที่ปรากฏขึ้นภายหลังยุคพระคัมภีร์ และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสารบบพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะท่านอื่น ๆ ที่มาก่อนหน้าเธอ อำนาจของเธอมาจากพระเจ้าและอยู่ภายใต้อำนาจของพระคัมภีร์

นอกเหนือจากการขยายความในประเด็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ (เช่น ความขัดแย้งระหว่างความดีและความชั่ว) แล้ว ข้อความของเธอยังกล่าวถึงประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อยุคสมัยของเรา (อาทิ อันตรายจากการรวมตัวกันระหว่างคริสตจักรและรัฐ เครื่องหมายของสัตว์ร้าย การศึกษา หรือสุขภาพ)

งานเขียนของเธอได้ช่วยให้ผู้คนจำนวนมากปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ซึ่งส่งผลให้พวกเขาได้สัมผัสกับชีวิตที่ดีขึ้น

แม้ว่างานเขียนของเอลเลน จี. ไวท์ จะไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ แต่พระเจ้าได้ทรงใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นแนวทางแก่บรรดาผู้เชื่อที่อาศัยอยู่ในช่วงวาระสุดท้ายของประวัติศาสตร์โลก

